

## **סוכה פרק ראשון סוכה**

ייד:

עין משפט  
נור מצוה

מסורת הש"ס

מוסך רשי

שְׁנִי סָדֶרֶן אַיִן  
מְשֻׁרְכָּתִים. וְפֶלַג מְסֹבֵב  
מִזְרָחָה, קָרְבָּה, כְּפָרָה  
מִזְרָחָה נְטוּרָה, בְּמִזְרָחָה.  
וְתַּדְּרֵה כְּמַהֲרָה נֶלֶךְ  
לְאַתְּמָמָה נְטוּרָה נֶלֶךְ  
וְאַתְּמָמָה נְטוּרָה.  
מְלֹאת־עַמְלָה נְטוּרָה  
שְׁלֹמָה וְעַמְלָה (אַתְּמָמָה), מְשֹׁשָׁן  
אַתְּמָמָה, תְּמִימָה (אַתְּמָמָה).  
וְעוֹדוֹה דַּי מְאַיר, נְכָל  
לְאַתְּמָמָה שְׁלֹמָה, נְכָל  
מְעַטָּם דַּי מְאַיר,  
לְאַתְּמָמָה שְׁלֹמָה, נְכָל  
(עַמְלָה).

טומולן ודרפלן כולן מוכנמת ככן סכירה  
וחולון. נקם מהן נך פלנגן מני צדקה  
יעי נסרים כל צדקה טופחה ותולב"ג דרכך  
פזונן צהיר כלום מוכנן וכן יתולע מהר  
הווער נסרים ממלוטין הנדרגה מה  
ההמצע סוכה אין לפומנה: מה ני  
לנטורוותין. זכר נטב ר'ת נסרך

שניהם נסרים אין מוגדרין ר' מאיר אומר אף  
פאייר שאם כהן כהן נסבר פאייר שאם כהן כהן נסבר  
ונרמז בדורותיו של מאיר שמיינע לאו  
שניהם נסרים אין מוגדרין ר' מאיר אומר אף

**אֵרֶדְתִּים בָּתוֹ אַרְבָּעָה  
לְקֻמָּן דְּכַחֲמָע פָּסָר  
דְּמַפְּלָו נְהַמְּעָן חַיָּו פָּרָה  
מַצְטָרְפִּין לְאַרְבָּע אַרְבָּע**

哉 א מיי פִּסְמָה  
סִיכָּם כֶּלֶב : טוֹזֵעַ  
לִים פִּי מְרַכְתָּם קְשִׁירִים :

שניהם נסרים אין מצטרפין ר' מואר אומר אף כסדרין כסדרה שלמה לשלומאל דאמר בשאנין בהן ארבעה מחלוקת אבל יש בהן ארבעה דברי הכל פסולה מאי מצטרפין מצטרפין לארכבעה אלא לרובעה אלא לרוב דאמר בשש בהן ארבעה מחלוקת אבל אין בהן ארבעה דברי הכל בשרה ה' ר' איז דאית בהן ארבעה למלה להו לאצטראופוי اي דלית בהן ארבעה אמריא והא קנים בעלמא נינחו לעילם דאית בהו ארבעה ומאי מצטרפין מצטרפין לארכבעה אמרות מן הנצד לשנן אהדריאן בשלמה לשטומאל דאמר בשאנין בהן ארבעה מחלוקת אמרות מן הנצד אבל יש בהן ארבעה דברי הכל פסולה מאיר מצטרפין מצטרפין לארכבע אמרות מן הנצד אלא לרוב בשלמה לר' מואר מאיר מצטרפין מצטרפין לארכבע אמרות מן הנצד אלא לר' יהודה דאמר אף יש בהן ארבעה בשרה מאיר אין מצטרפין מצטרפין קנים בעלמא נינחו פסול ורביה יהודה מכשיר או ר' יהודה מעשה בשעת הסכנה שהביאנו נסרים שהיה ושבנו ארבעה וסיכנו על גבי מרפקת ושבנו החתינה אמרו לו ימשם ראה אין שעת הסכנה ראה תנייא כוותיה דרב סוכה בנסרים של אה שאן בהן ארבעה דברי הכל בשרה יש בהן ארבעה רב' מאיר פסול ורביה יהודה מכשיר ומורה רב' מאיר שאם יש בין נסר לנסר כמלא נסר שמניה יפסול בינויהם וכשרה ושנים תהוא רחוב ארבעה טפחים נתן עלייה ונסר שהוא רחוב ארבעה טפחים כשרה ואין ישנים תהוא רחוב ארבעה וחתיו לא יצא ידי חובתו אהתר הפקן על צידין רב הונא אמר פסולה ורב חסידא ורבה בר רב ההונא אמר כי בשרה איקלע רב נהמן ולסורא על לנויה רב חסידא ורבה בר רב הונא אמר לי הפקן על צידין מהו אמר לחו פסולה געשו כשפודן של מתקת אמר לחו רב הונא לא אמר לכו אמרוי כוותי אמרו להו ומוי אמר מן מר תעמא ולא קבלין מיניה אמר לחו ומוי כי עיתו מינאי תעמא ולא אמר לכו למא מסיע לייה איה מחלוקת כדי ראשו ורוכו ושולחנו או שנפיצה בה פגעה כדי שיידרך בה נדי בכת ראש ואו שננתן עלייה נסר תהוא רחוב ארבעה טפחים אעפ' שללא הנקים לתוכה אבל שלשה טפחים פסולה הוי דמי (מאי) לאו כגון שהפקן על צידיהם לא הכא בכמי עסוקנין כגון דאנחה אפומה דטמלחה דעליל החלחן לגיו ואפיק חד לביר דהוה ליה פסל היוזא מן הסוכה וכל פסל היוזא מן הסוכה נידון כסוכה מהרני'

מיימי מאטיט דמילע דומילע צומיס דרכ ערער צמע מיעס הא דצמוהלע עקל: (לעטן דע ט. ט) פאל סיילע מן קפסה כי הא גווען יידין קפסה:  
דרכ' ממען

דנ

